

ISPIRANJE MREŽA

*Ispirao sam na obali sam
Svoje muljevite mreže.
Krpio sam popucale niti;
Jedva sam vezivao kraj s krajem...
Sanjario sam o Tvojim nježnim rukama,
Da bismo skupa krpili moje napukle mreže.
A Ti si najednom došao i sam zakrpio
Sve luknje.
Tada smo zajedno zaplovili
Na Tvoju obalu...*

Nikodem Dubrovčić

ČEKAM NOĆ

*Čekam noć da mi ugrije ruke,
da mi zaklopi oči.
Tada ću mirno nestati u snovima
i nitko neće doći
da otvara vrata,
da me traži;
smjet ću da ljubim,
da vičem,
da molim,
da tiho plačem.
Nitko me neće vidjeti
nitko čuti.*

Emilija Kokić